

“... MENJAR LA FULLA...”

Aquesta és una locució usada encara en altres parts del món, altres països, i doncs importada, així com tantes altres maneres de diure, i que per això no és ni típica, ni exclusiva de la nostra tradició popular.

Aqueixa locució “menjar la fulla” ve usada, generalment, quan se vol indicar que entenem lo sens aparentment no clar de un argument o de una situació, sense però donar-lo a veure.

L'origen de aquesta locució no és clara, i són estades fetes tantes suposicions.

Hi és qui pensa que l'origen vengui del món campanyol, i de manera més específica a les campanyes que tenen bèsties com bous i vaques. Aquesta locució faria referiment al moment que registra la creïxita dels vedelles que quan canvien l'alimentació i passen de la llet materna a l'alimentació vegetal i, doncs, a “menjar la fulla”. Els duenyos han associat aqueix acte del “menjar la fulla” a l'idea i al concepte de una creïxita i, consegüentment, parangonant el món animal a aquell de l'home, a una major capacitat de enraonar i a una major perspicàcia.

Si aquesta fossi l'origen de aquesta locució, seria una confirmació que sovint de una banal situació neixen tantes maneres de diure, que després venen universalitzades e venen usades apunt, com dieven més en damunt, per indicar altres situacions.

Tenim exemples de altres locucions similars a aquestes i que són de ús i consum del pòpul, com “donar a beure” i que s'ampren per indicar una persona astuta o llesta, i a la qual no se pot fer creure fàcilment, lo que se vol. Havem vist lo significat i la utilització de “menjar la fulla”, així com sem acabant de presentar l'altra locució “donar a beure” que s'aplica a circumstàncies símilis i toquen situacions en qualqui manera anàlogues, així com podem citar una altra manera de diure que tots coneixem bé que és aquella “ésser bufat del dimoni”; de segur aqueixa locució és assai més coneixuda a l'Alguer, i la utilitzem quan volem indicar que havem tengut la inspiració i la intuïció per comprendre una cosa aparentment no clara, sobretot si el nostre interlocutor nos vol fer creure una cosa diferent de la

que realment és, i en qualqui manera mos vol enganyar.

Aquesta última locució s'ampra per indicar situacions que no tenen sota ninguna malignitat o intenció de enganyar.

De totes maneres quantes voltes mos és capitat de volguer fer unes sorpreses a un amic o altres coses més dolents, i de haver però trobat de l'altra part persones que tenen intuïció i han anticipat les mosses, i... per això: *mengen la fulla* i ... *no se la beuen* tan fàcilment... perquè *són bufats del dimoni*...

Vito Loy